

DIUMENGE, 12 D'ABRIL DE 2015 — 12 h
Cicle Coral Orfeó Català — Petit Palau

Concert núm. 10

Cançons de la lluna al barret

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Cor Infantil Amics de la Unió
Josep Surinyach, piano
Sol Picó, direcció escènica
Josep Vila i Jover, director

Programa

Cor Infantil Amics de la Unió

Josep Surinyach, piano

Sol Picó, direcció escènica

Josep Vila i Jover, director

Aranya de sostre

Cançó del fruiter

Cançó guerrera

Cançó del pescador de llunes

La ploma de perdiu i el cirerer (popular)

Cançó de barri

Cançó de forner

Cançó de patinar

Cançó del conductor de núvols

Papallona

Peix martell

Cançó de finestra

Cançó de la sabatera

Si serà el gos o bé el gat (popular)

Durada: 60 minuts

Comentari

L'any 2003 aparegué un CD titulat *Cançó a cau d'orella*. Els intèrprets eren el cor Lieder Càmera dirigit per Josep Vila i Casañas i el pianista Adolf Pla. El programa estava articulat al voltant de composicions del mateix Vila sobre poemes dels llibres *Cançons de la lluna al barret* i *Bestiolar de la Clara* del poeta Miquel Desclot. Hi havia incloses amb tota naturalitat algunes harmonitzacions, també de Josep Vila, de cançons populars que mantienien un lligam de fantasia i cert caràcter narratiu amb els versos de Desclot, de manera que, tot plegat, donava forma a un programa coherent. Àlex Robles escrigué aleshores que érem davant d'“*uns textos perfumats i condensats d'imatges suggestives, dels quals [...] Josep Vila i Casañas ha captat olors, gustos i aromes, per fer-ne una transposició harmònica que identifica moments creatius amb vivències personals*”. Curiosament, molt recentment, en parlar amb Josep Vila sobre el programa que escoltarem avui, també es referia a les “aromes” en considerar les influències musicals que defineixen aquesta composició. Vila es remetia a les influències juvenils, a les “aromes” de Debussy, Fauré, Bartók i Kodály, també als colors que palesen aquest ascendent. Recordava així mateix que de la seva època d'estudiant a Estocolm, ja fa vint anys, al costat d'Eric Ericson, en tragué uns colors corals nòrdics que passaren a la seva música, a la que ell creava. D'aquestes influències, en dóna fe aquest programa, titulat com un dels llibres de Desclot sobre el qual es basen els textos cantats. Aquí trobem que, a més dels dos llibres ja esmentats, hi ha versos procedents d'un tercer recull, *Oi, Eloi?*, al qual s'afegeixen també tres harmonitzacions de cançons populars. Així doncs, aquestes *Cançons de la lluna al barret* són una mostra d'obres de Josep Vila escrites per a cor de veus blanques entre els anys 1985 i 2000, a la qual s'afegeix una estrena que és la darrera peça, basada en la famosa cançó tradicional *La gata i el belitre*. La familiaritat de Vila amb el cor, el profund coneixement que té de les possibilitats que aquest li ofereix i els recursos que aquesta formació posa al seu abast com a creador són indubtables. Vila té davant seu tot un reguitzell de recursos que utilitza segons que li convingui sense intentar demostrar res, sense experimentar *per se*. Tot flueix amb naturalitat i les audàcies, que hi són, formen part de tot un bagatge de la mateixa manera que en forma part un acord major o menor.

Josep Pascual, compositor i crític musical

Proper concert

DIUMENGE, 10.05.15 — 18 h (SALA DE CONCERTS)

Cor Infantil de l'Orfeó Català *My favorite things*

Fragments de Somriures i llàgrimes, *Slumdog Millionaire*, *Algo pasa con Mary*, *El Rei Lleó*, *Mamma Mia*, *West Side Story*, *La pantera rosa*, *Tarzan*, *Casablanca*, *Shrek*

Textos

ARANYA DE SOSTRE

Poema de Miquel Desclot (1952)

A la biga que fa tres
del sostre del dormitori,
una aranya es fa el dinar
sense gaire rebombori.

Per primer plat ha caçat
un mosquit dels de trompeta
que porta el dipòsit ple
de sang fresca de poeta.

Per segon ha aconseguit
una mosca vironera
que venia de sucari
del femer d'aquí darrere.

I per postres vol tastar
l'ala d'una papallona
que a la nit l'ha despertat
amb uns crits com de persona.

Si no para de menjar
aquest munt de proteïnes,
el metge la posarà
a règim de mandarines!

CANÇÓ DEL FRUITER

Poema de Miquel Desclot

Jo sóc un arbre
a la vora d'un llac
amb un fullatge
que fa una ombra frescal
i dotze branques
que floreixen tot l'any.

Que fruito besos
de llimona o de mel
o bé de menta
—i algun cop de poncem—
o de maduixa
o de llet amb cafè.

Jo sóc un arbre
arrelat en un clot
que gronxo nenes
oloroses de bosc
i dono fruita
a les noies del volt.

CANÇÓ GUERRERA

Poema de Miquel Desclot

Jo seria el teu cavall
a la guerra dels Gegants.

Portaria l'estendard
de la cua com un ram.

Saltaria tots els cims,
els congostos i els camins.

Jo seria el mal d'amor
que galopa i que marfon.

Cremaria el teu futur
amb la flama dels meus ulls.

Rodaria com un tro
per la timba del teu cor.

Jo seria el teu cavall
a la guerra dels Amants.

CANÇÓ DEL PESCADOR DE LLUNES

Poema de Miquel Desclot

Voldràs pescar la lluna
Quan es pentina al riu

(les vaques de la vila
se la beuran a glops)

O els grills de la ribera
Barrinaran la nit

Quan hissaràs la lluna
T'espalllaràs de pit

Voldràs pescar la lluna
Quan es pentini al riu

(les vaques de la vila
se la beuran a glops)

LA PLOMA DE PERDIU I EL CIRERER

(dues cançons populars catalanes)

Si n'hi havia tres ninetes,
que totes tres brodaven.
L'una era groga i l'altra verda,
i l'altra n'era vermelleta.
El fill del rei s'hi passejava

i els en demana un bri de seda.
–Què en voleu fer del bri de seda?
–El vull per fer una llaçadeta.
–Per què en voleu la llaçadeta?
–Per agafar una perdueta.
–Per què en voleu la perdueta?
–Per arrencar-li una plometa.
–Què en voleu fer de la plometa?
–Una carteta.
–Què en voleu fer de la carteta?
–Vull enviar-la a l'amoreta.

Noies si voleu venir cireretes a menjar-ne
que jo en tinc un cirerer, un cirerer d'espiades.

Amb la rigo-rigo, amb la rigo-raga,
que l'amor és fresca, fresca i regalada.
Roges són, que bonic faran al front.

Au maueta, vine aquí, para l'orellona xica.
Com aquest penjoll encès, no hi ha joia més
bonica.

CANÇÓ DE BARRI

Poema de Miquel Desclot

Al Clot de la Mel
hi mena un camí
que sembla perdut
i sense padrí.

Però els vianants
hi passen seguit
tornant del taller
on filen la nit.

Pel Clot de la Mel
hi corre la mort
amb moto rabent
que ronca de nord.

Però, d'amagat,
hi creixen clavells
i nens espigats
amb sol als turmells.

El Clot de la Mel
és un fruiterar
que s'ha esgarriat
per un bardissar.

CANÇÓ DE FORNER

Poema de Miquel Desclot

El forner de Vallfogona
té una filla com de lli
que fa olor de coca tèbia
i de mica de comí.

Si l'atrapo a la pastera
i la beso d'amagat,
m'empolsina de farina
i d'olor de pa torrat.

Quan després me'n vaig a plaça
o rumbejo per Ripoll,
tothom sap que he fet passada
per la fleca d'en Grifoll.

CANÇÓ DE PATINAR

Poema de Miquel Desclot

Aquest matí de mes de març,
a la cua de l'alba,
jo patinava sobre el glaç
de l'estany de Meranges.

Volava com un déu del gel
i feria la gebre
amb el punyal de cada peu
a la dansa guerrera.

Però de cop se m'ha badat
la clofolla de l'aigua
i m'han caigut al fons del llac
les pupil·les gelades.

Ha estat llavors que he descobert
que només patinava,
amb mitja lluna a cada peu,
pel teu cos de primala.

CANÇÓ DEL CONDUCTOR DE NÚVOLS

Poema de Miquel Desclot

Jo guio un cap de núvol ros
per un camí de la tardor.

Passo els semàfors en vermell
i els vianants no em tenen por.

Travesso l'arc de santmartí,
i sento que és un pont d'olor.

M'amago rere un romaní
i espero el riu en un turó.

Espio el món des d'un roquer
i el trobo massa poc rodó.

Quan les ciutats m'obliden, ploc,
i perdo el nom a l'horitzó.

PAPALLONA

Poema de Miquel Desclot

Papallona que revoles
per les branques del roser,
çets el pètal d'una rosa
o una ocella de paper?

PEIX MARTELL

Poema de Miquel Desclot

Jo sóc, de tots, el peix més dissortat:
no hi ha un peix clau en tot el mar salat.

Ni menys un peix mirall o un peix paret
o un peix enclusa per picar-hi en fred.

Jo ja em conformaria amb un peix dit
per deixar-hi estampat un sangtraït.

Abans, almenys, tenia un sabatot
que aporrinava com un tabalot.

Però me'l va pescar un pescador brut.
Ves què vols dir-li! –Bon profit, ganut!

CANÇÓ FINESTRA

Poema de Miquel Desclot

Quan arribis pel bosc
i te m'acostis
t'ompliré de safrà
la cabellera
i et faré un davantal
de farigola.

Quan te'n tornis per mar
i te m'allunyis
et daré un mocador
brodat amb cendra
i em faré un collaret
amb els teus braços.

CANÇÓ DE LA SABATERA

Poema de Miquel Desclot

La sabatera de Sant Pere
de Torelló
té la rialla de cervesa
si fa calor.

És una escuma de foguera
si fa fredor
i es filtra al pou de la tristesa
si fa grisor.

Té la mirada de la lluna
si fa foscor
i canta amb llavis de pollancre
si fa dolor.

Faré que em posi mitges soles
o bé un taló
la sabatera de Sant Pere
de Torelló.

SI SERÀ EL GOS O BÉ EL GAT

(divertiment basat en la cançó popular catalana
La gata i el belitre)

Escrita especialment per a aquest concert

De la gata i el belitre jo us diré què ha passat:
s'ha perdut alguna cosa, no sé qui l'haurà trobat.
Si serà el gos o bé el gat, a la nyigo-nyigo-nyigo;
si serà el gos o bé el gat, aquell qui l'haurà trobat.

Ja respon una vellota: "Penso que n'ha estat el ca:
jo la gata no l'he vista ni sentida miolar."
Que si la puc atrapar, a la nyigo-nyigo-nyigo;
que si la puc atrapar, prou que me les pagarà.

"Faci fred, o plogui o nevi, al defora em fan estar;
tant si és nit com si és de dia, sense beure ni
menjar,
sense llit, sense sopar... Mal ofici és ser el ca!"

"Som anat a la perera, som estat afortunat:
som menjat sinó una pera, i m'han ben cordolejat.
Diuen que em volen matar! No sé de mi que serà."

Dones, bé estareu contentes ara que el ca se n'ha
anat!
Atipeu-la bé la gata, que s'engreixi aviat,
i doneu-li pa torrat, a la nyigo-nyigo-nyigo;
i doneu-li pa torrat, d'all i oli ben sucats!

Biografies

Cor Infantil Amics de la Unió

Va néixer el 1996 amb l'Escola de Música creada en el si de la Societat Coral Amics de la Unió de Granollers, i el dirigeix Josep Vila i Jover des de la seva formació.

Ha participat en nombrosos festivals internacionals i ha estat premiat en nombrosos certàmens i concursos. Entre els premis més recents destaquen la Silver Rose Bowl del concurs de la UER Let the Peoples Sing! i el doble premi obtingut al 59 Certamen d'Havaneres de Torrevella (tots dos l'any 2013). També cal destacar el segon premi al Certamen Coral de Tolosa l'any 2010.

El Cor produeix diversos espectacles cada temporada i participa també en produccions externes. Pel que fa a produccions de tercers, ha participat en òperes al Gran Teatre del Liceu (*Tosca*, *Cavalleria rusticana*, *Pagliacci* i *Der Rosenkavalier*) i també va participar en el concert de la *Simfonia dels Mil* de Gustav Mahler, amb motiu del 70è aniversari de l'OBC. Ha actuat als principals escenaris del país i acompanyat de formacions com l'Orquestra de Cambra de Granollers, Orquestra Camera Musicae, Orquestra Simfònica del Vallès o l'OBC.

Ha publicat diversos discs, el més recent dels quals és *Un conte de Nadal* d'Albert Guinovart, amb l'Orquestra Camera Musicae. També destaca el disc *There is no rose*, que recull cicles de música nadalenca amb arranjaments per a percussió de Joan Vidal Llobet. Ambdós discs han estat editats per La Mà de Guido.

Josep Surinyac, piano

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra al Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson.

Ha estat premiat en diversos concursos de cambra nacionals i internacionals.

El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb cantants com Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Steffano Palatchi, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d'altres, actuant en diferents ciutats espanyoles i a diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó.

La seva discografia més recent inclou dos CD amb música vocal de Granados i Toldrà amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. Ha estat convidat a participar en la Schubertiada de Vilabertran acompanyant Marisa Martins, amb un notable èxit de crítica.

Actualment és el pianista del Cor de Noies del Palau de la Música Catalana que dirigeix Buia Reixach i dona classes de lied i música de cambra a l'ESMUC. Igualment, ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació "la Caixa" per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d'Interpretació Històrica impartit en diferents ciutats espanyoles.

Sol Picó, directora escènica i coreògrafa

Sol Picó va néixer a Alcoi (Alacant) el 1967. Coreògrafa i ballarina establerta a Barcelona, és coneixedora de la dansa clàssica, espanyola i contemporània, tres disciplines que es poden sentir en el seu treball coreogràfic, encara que emmarcat en l'expressió més contemporània de la dansa. Va formar la seva primera companyia, Dansa Robadura, el 1988.

En la seva Companyia de Dansa Contemporània, nascuda el 1993, es fa notar tant el seu llenguatge creatiu i interpretatiu com el nom de les seves obres.

Picó va estudiar tècniques de dansa contemporània al Movement Research de Nova York i va treballar com a intèrpret i coreògrafa durant els primers anys de la seva trajectòria, amb companyies i creadors com Robouldanse, Rayo Malayo Dansa i la companyia Arte Total Los Rinos.

Ha realitzat el curtmetratge *El 64*, dirigit conjuntament amb Octavio Masia, de dansa en un autobús, i el videodansa *No Paris* del realitzador Joan Pueyo, en el qual apareix com a ballarina i coreògrafa.

Han estat guardonada amb el Premi Max de les Arts Escèniques al millor espectacle de dansa, a la millor coreografia i a la millor intèrpret de dansa femenina per *Bésame el Cactus* el 2002 i 2003; al millor espectacle i coreografia per *La dona manca...* el 2004, per *Sirena a la Plancha*, *Paella Mixta* el 2005 i *El llac de les mosques* el 2009, així com el Premi Nacional de Dansa de la Generalitat de Catalunya el 2004.

Josep Vila Jover, director

Nascut a Granollers el 1970, realitzà els estudis de cant i piano al Conservatori Municipal Josep M. Ruera de Granollers. Posteriorment treballà la direcció coral amb els mestres Enric Ribó, Manel Cabero, Conxita Garcia i el mestre alemany Christian Grube.

Des del 1996 és director del Cor de Cambra de Granollers i del Cor Infantil Amics de la Unió, amb els quals ha estat premiat en concursos de cant coral i ha participat en diversos festivals internacionals a Catalunya, Espanya i Europa. Sota la seva direcció els cors esmentats han dut a terme nombrosos enregistraments.

Josep Vila Jover ha enregistrat *Un conte de Nadal* d'Albert Guinovart, amb l'Orquestra Camera Musicae dirigida per Tomàs Grau, editat el 2014 per La Mà de Guido. Altres enregistraments anteriors són *There is no rose* (2012, La Mà de Guido), *Després del jazz* (2011, Audiovisuals de Sarrià) i *El bestiolari d'Albert Guinovart* (2010, Tot Sona Records), entre d'altres.

Ha rebut nombrosos premis, com el Silver Rose Bowl en el concurs de la UER Let de Peoples Sing 2013, el Premio Ciudad de Torre Vieja i el premi del públic al 59è Certamen Internacional d'Havaneres de Torrevella (2013), o el segon premi en el 42è Certamen Coral de Tolosa (2010).

Recentment ha dirigit el Cor Infantil Amics de la Unió en els espectacles *La flauta màgica*, *Salve Regina*, *A la vora de la mar*, *V-E-U-S!*, *There is no rose* o *El bestiolari d'Albert Guinovart*, i el Cor de Cambra de Granollers en *Música sacra dels segles XX i XXI*, *O Magnum Mysterium*, *Després del jazz* o el *Magnificat* de John Rutter.

Josep Vila i Jover també ha treballat amb directors com Xavier Puig, Corrado Bolsi, Robert King, Pablo González o José Luis Basso en algunes produccions dels cors que dirigeix.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat